



EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

13.12.2011

B7-0730/2011

ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a B7-0673/2011. és B7-0674/2011. számú szóbeli választ igénylő kérdésekhez
az eljárási szabályzat 115. cikkének (5) bekezdése alapján
a munkavállalók Európai Unión belüli szabad mozgásáról (2011/2958(RSP))

Marian Harkin, Renate Weber, Filiz Hakaeva Hyusmenova
az ALDE képviselőcsoport nevében

Az Európai Parlament állásfoglalása a munkavállalók Európai Unión belüli szabad mozgásáról (2011/2958(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a munkavállalók Európai Unión belüli mobilitásának előmozdításáról szóló 2011. október 25-i állásfoglalására¹,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 21., 45. és 47. cikkére, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 15., 21., 29., 34., és 45. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 151. cikkére,
 - tekintettel a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, a 492/2011/EU rendelettel² kodifikált 1612/68/EGK tanácsi rendeletre,
 - tekintettel a „Mobilitás – eszköz a több és jobb munkahely érdekében: Az európai foglalkoztatási mobilitási cselekvési terv (2007–2010)” című, 2007. december 6-i bizottsági közleményre (COM(2007)0773),
 - tekintettel „A munkavállalók szabad mozgásának hatása az EU-bővítés összefüggésében” című, 2008. november 18-i bizottsági közleményre (COM(2008)0765),
 - tekintettel „A munkavállalók szabad mozgásának megerősítése: jogok és jelentősebb fejlemények” című, 2010. július 13-i bizottsági közleményre (COM(2010)0373),
 - tekintettel az Európai Parlament állásfoglalásra irányuló indítványára az EU munkaerőpiacán a munkavállalók szabad mozgását korlátozó átmeneti rendszerről,
 - tekintettel a Bizottságnak a Tanács számára készült, a Bulgáriából és Romániából származó munkavállalók szabad mozgására vonatkozó átmeneti rendelkezések működéséről szóló jelentésére (COM (2011)729 végleges),
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak „A mobilitás meglévő korlátainak meghatározása a belső munkaerőpiacon” című véleményére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az Unió valamely más országában élni és dolgozni az alapvető szabadságok egyike az Unióban, az uniós polgárság egyik alapvető eleme, amelyet a szerződések is elismernek, mégis két tagállam továbbra is akadályokkal szembesül a valamely más tagállam területén való munkavállaláshoz való jog terén;

¹ Elfogadott szövegek, , P7_TA-PROV(2011)0455.

² HL L 141., 2011.5.27., 1–12. o.

- B. mivel a 2010 végén készült, legfrissebb statisztikák szerint egy másik tagállam területén letelepedett bulgáriai és romániai utazó munkavállalók az EU összlakosságának 0,6%-át teszik ki;
- C. mivel 2010 végén a román és bolgár munkavállalók hosszú távon 25 uniós tagállamban a GDP 0,3%-os növekedéséhez járultak hozzá, míg Spanyolország esetében ez az érték 1,7%, Olaszország esetében pedig 1,3%;
- D. mivel a romániai és bulgáriai munkavállalók beáramlása pozitív hatást gyakorolt a befogadó országok piacaira, mivel olyan munkakörökben és ágazatokban helyezkedtek el, amelyek munkaerőhiánnyal küszködtek;
- E. mivel a Bizottság legutóbbi közleményében megállapította, hogy a román és bolgár utazó munkavállalók a befogadó ország állampolgárainál nagyobb valószínűséggel vannak életük gazdaságilag termékeny időszakában, abból eredően, hogy e két EU-tagállam 35 évnél fiatalabb utazó munkavállalói a gazdaságilag aktív korúak 65%-át teszik ki, míg a 15 régi tagállamban ez az arány 34%;
- F. mivel az Eurostat legfrissebb adatai szerint a román és bolgár utazó munkavállalók nem gyakorolnak jelentős hatást a befogadó országok béreire, illetve munkanélküliségi rátájára;
- G. mivel a mobilitási áramlásokat főként a munkaerő iránti kereslet motiválja, és amennyiben a munkaerő-kínálat és -kereslet európai szinten nem fedi egymást, az ideiglenes korlátozások akadályozhatják az európai vállalatok gazdasági fejlődését, valamint a valamely más tagállam területén történő munkavállaláshoz és letelepedéshez való jogot;
- H. mivel a munkavállalók szabad mozgása mind az EU, mind a tagállamok számára társadalmi-gazdasági értelemben pozitív példát jelent, lévén az uniós integráció, a gazdasági fejlődés, a társadalmi kohézió és az egyéni szakmai fejlődés egyik mérföldköve, amely ellensúlyozza a gazdasági válság kedvezőtlen hatásait és a világszintű kihívásokkal való szembenézésre felkészült, erősebb gazdasági hatalmat hoz létre;
- I. mivel a társadalmaink közelmúltbeli fejlődése – különösen az ipari változás, a globalizáció, az új munkavégzési módok, a demográfiai változás és a közlekedési eszközök fejlődése miatt – nagyobb fokú mobilitást tesz szükségessé a munkavállalók körében;
- J. mivel a Bizottság 2011. november 11-i közleménye szerint a Bulgáriából és Romániából származó utazó munkavállalók pozitív hatást gyakoroltak az ilyen munkavállalókat befogadó tagállamok gazdaságára;
- K. mivel a migráció igen kényes politikai kérdés az EU-ban, és alapvető fontosságú valamennyi európai polgárnak egyforma jogokat és kötelezettségeket biztosítani;
- L. mivel az Európai Bizottság legutóbbi közleménye szerint a nemzeti munkaerőpiacokon jelentkező zavarok különböző tényezők – így a gazdasági és pénzügyi válság és a strukturális munkaerő-piaci problémák – eredményei, nem pedig a román és bolgár munkavállalók beáramlásának következményei;

- M. mivel a (15–64 év közötti) uniós munkanélküliek összlétszámából a román és bolgár munkavállalók csak 1%-ot, míg a harmadik országok állampolgárai 4,1%-ot tesznek ki;
- N. mivel a jelenlegi, európai szintű gazdasági visszaesés jellemezte helyzetben az utazó munkavállalók származási országukba irányuló pénzáttalásai nettó pozitív hatást gyakorolhatnak az áttaló országok fizetési mérlegére;
1. úgy véli, hogy a munkavállalók Unión belüli mobilitását soha sem szabad a belső munkaerőpiacok elleni fenyegetésnek tekinteni;
 2. sürgeti a tagállamokat, hogy számolják fel a hatályban lévő átmeneti intézkedéseket, mivel nincs valós gazdasági indoka annak, hogy a románok és bolgárok esetében korlátozzák a valamely más tagállamban való munkavállaláshoz és tartózkodáshoz való jogot;
 3. sürgeti a Tanácsot, hogy alaposan vizsgálja meg az Európai Bizottság legutóbbi közleményét annak értékelésekor, hogy az átmeneti akadályok kedvező és szükséges intézkedések-e;
 4. sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a „munkaerőpiac súlyos zavarai” fogalom egyértelmű meghatározására;
 5. felhívja a Bizottságot, hogy tegye egyértelművé az olyan gazdasági és társadalmi mutatókon alapuló mutatókat és módszertant, amelyek igazolják az átmeneti korlátozások tagállamok által történő meghosszabbításának szükségességét, mivel a nemzeti munkaerőpiacokon kialakult negatív hatásokat a román és bolgár munkavállalók okozzák;
 6. felhívja a Bizottságot, hogy a lehető legátláthatóbb módon tegye közzé azokat a szempontokat, amelyek alapján valamely tagállam fenntarthatja az átmeneti akadályokat, figyelembe véve e határozatnak az Európai Unió gazdaságára, valamint az Európai Bíróságnak az alapvető szabadságok alóli eltérésekre való hivatkozásokkal kapcsolatban elfogadott értelmezéseire gyakorolt hatásait;
 7. sürgeti a tagállamokat, hogy az átmeneti akadályok bevezetésére vagy meghosszabbítására irányuló kérelemre vonatkozóan a Bizottság számára benyújtandó értesítések elkészítésekor alkalmazzanak meghatározást, módszertant, mutatókat és kritériumokat;
 8. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ügyeljenek a munkajog következetes alkalmazására a valamennyi uniós munkavállalóval szembeni azonos bánásmód, a vállalatok közötti tisztességes verseny és a gazdasági és szociális dömping megakadályozásának biztosítása érdekében;
 9. felhívja az EU-25-öt, hogy mielőtt döntést hozna arról, hogy megszünteti vagy meghosszabbítja a Romániából és Bulgáriából érkező munkavállalók szabad mozgásra vonatkozó átmeneti korlátozásokat, szükség szerint folytasson konzultációt a munkaadók és a munkavállalók szervezeteivel;
 10. sürgeti azon tagállamokat, amelyek fenn kívánják tartani a román és bolgár munkavállalók munkaerő-piaci hozzáféréseire vonatkozó korlátozásokat, hogy egyértelműen és átlátható

módon ismertessék mindazokat a társadalmi és gazdasági mutatókat, amelyek alapján arra a következtetésre jutottak, hogy a földrajzi mobilitás nemzeti munkaerőpiacuk súlyos zavarát eredményezi;

11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányának és parlamentjének.